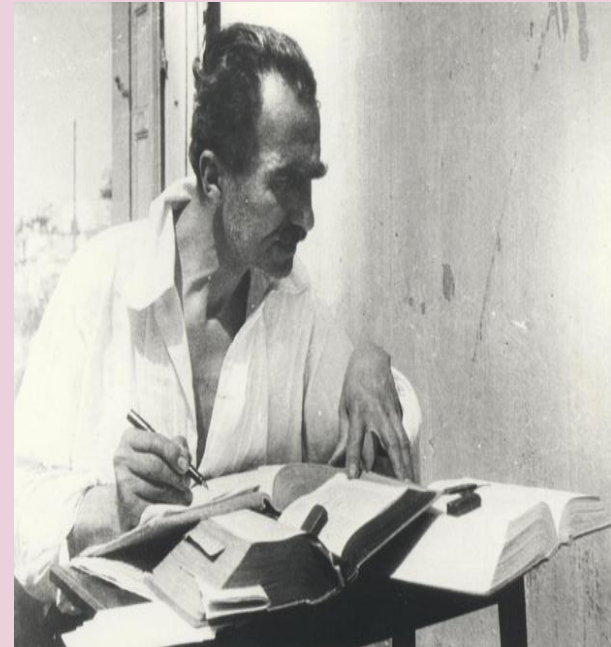
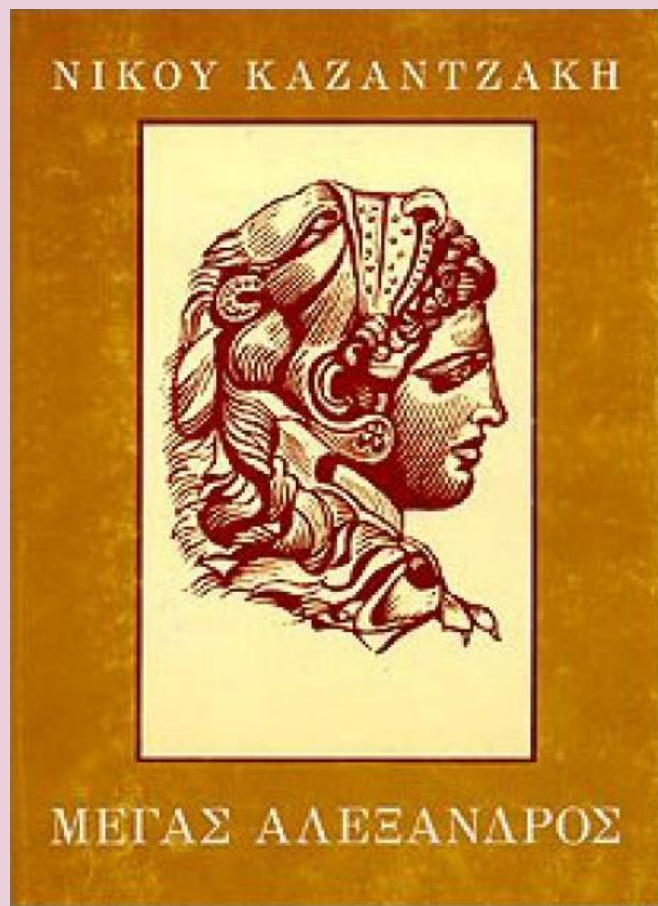

Μέγας Αλέξανδρος

μέσα από τη συγγραφική ματιά του Ν. Καζαντζάκη

Μέγας Αλέξανδρος

Η υπόθεση του βιβλίου

Ο Αλέξανδρος δείχνει από νωρίς πως διαθέτει ό,τι χρειάζεται για να γίνει βασιλιάς της Μακεδονίας. Με εξυπνάδα, σωματική δύναμη και ευσπλαχνία δαμάζει τον Βουκεφάλα, το ατίθασο άλογο που ντρόπιασε τόσους έμπειρους στρατηγούς του βασιλείου του. Μ' ένα σπαθί και ένα ακόντιο αλλά και με ηθική, αξιοπρέπεια και γενναιότητα απελευθερώνει όσους Έλληνες ζουν υπόδουλοι και κατακτά τη Μικρά Ασία, την Περσία, την Αίγυπτο, φτάνοντας μέχρι την Ινδία.

Σκοπός του είναι όχι μόνο η κατάκτηση του κόσμου αλλά ο εκπολιτισμός του, η μετάδοση των τεχνών, των γραμμάτων και των επιστημών στους βαρβάρους για να "ζουν σαν Έλληνες: να φωτιστεί ο νους τους, να ισορροπήσει η βάρβαρη δύναμή τους και να μάθουν πως το ανώτατο αγαθό του ανθρώπου είναι η ελευθερία".

Κεντρικοί ήρωες του βιβλίου είναι:

Ο Στέφανος (ομογάλακτος αδελφός του Αλέξανδρου), ηθικός, εργατικός και αφοσιωμένος ακολουθεί πιστά τον Αλέξανδρο.

Ο γιατρός Φίλιππος (πατέρας του Στέφανου), σοφός και συνετός, δίνει την περιουσία του στους φτωχούς και διακηρύττει πως "Όταν τρώω εγώ κι ο γείτονάς μου πεινάει, η τροφή γίνεται δηλητήριο και με φαρμακώνει...".

Ο βασιλιάς Φίλιππος (πατέρας του Αλέξανδρου), φιλόγυρος και άπληστος αγαπά την πολυτέλεια. Έμπειρος, ικανός και πονηρός στρατηλάτης, ατρόμητος και νικητής στους πολέμους ενώνει την Ελλάδα κάτω από τη δική του κυριαρχία.

Ο Ηφαιστίωνας, ο πιστός φίλος του Αλέξανδρου.

Η Άλκα (η μικρή αγαπημένη του Στέφανου), ντροπαλή αλλά έντιμη και θαρραλέα.

Ο Δαρείος, ο Πέρσης βασιλιάς.

Η Ολυμπιάδα, η μητέρα του Αλέξανδρου, που συγκρίνει το γιο της με τον θεό Διόνυσο.

Τέλος η σκιά του μεγάλου ποιητή Όμηρου γιατί είχε πεθάνει πολλά χρόνια πριν.

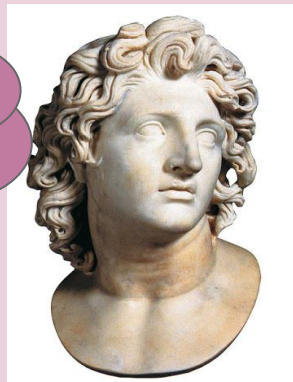

Η γέννηση του Αλέξανδρου

“Παιδί μου, ζήτησε
βασίλειο μεγαλύτερο. Η
Μακεδονία δε σε χωρά.
Θα κατορθώσεις έργα
τόσο τρανά, που τα δικά
μου θα εξαφανιστούν”

Πατέρας: Φίλιππος Β΄

“Μικρή είναι η Μακεδονία
για σένα Αλέξανδρε. Μικρή
είναι η Ελλάδα. Κυρίεψε τον
κόσμο!”

“Τη βραδιά που γεννήθηκες είδα
όνειρο προφητικό: πετιόταν από
το στήθος μου ένα κλήμα
γιγάντιο και σκέπαζε με τα
κλαριά του και τα σταφύλια
ολάκερο τον κόσμο!”

Μητέρα: Ολυμπιάδα

Ημερομηνία γέννησης: 20η ή 26η Ιουλίου του 356 π. Χ.

Τόπος γέννησης: Πέλλα πρωτεύουσα μακεδονικού κράτους

Στέφανος: “Τι όμορφη που είναι η Πέλλα! Χτισμένη πάνω σ’ ένα ωραίο ύψωμα, έχει στα πόδια της μια βαθιά λίμνη με καταγάλανα νερά. Ο ποταμός Λυδίας σμίγει τη λίμνη με τη θάλασσα και πλήθος καράβια μικρά και μεγάλα αράζουν στο λιμάνι ή ανοίγουν τα πανιά τους και φεύγουν φορτωμένα.”

Παιδική και εφηβική ηλικία του Αλέξανδρου

Ο Βουκεφάλας

Στέφανος: Έφεραν ένα άγριο άλογο από τη Θεσσαλία. το κεφάλι του είναι μεγάλο σα βοδιού και γι' αυτό το λένε Βουκεφάλα. Σήμερα θα μαζευτούν όλοι οι στρατηγοί στο γυμναστήριο και θα δοκιμάσουν ποιος θα μπορέσει να το δαμάσει και να το καβαλήσει. Θα έρθει και ο βασιλιάς.

Άλκα: Και θα δοκιμάσει και ο Αλέξανδρος;

Στέφανος: Δε πιστεύω να τον αφήσουν. Είναι ακόμα νέος και πού να παραβγεί με τους στρατηγούς!

Άλκα: Είναι δεκαπέντε χρονών. Ας τον αφήσουν και αυτός θα καβαλήσει τον Βουκεφάλα!

"Τρεις άντρες φάνηκαν να κρατούν από το χαλινάρι ένα αγριεμένο άλογο. Γιγάντιο, κατάμαυρο, με μια άσπρη βούλα στο μέτωπο, σαν άστρο. Τα ρουθούνια του, θαρρείς, πετούσαν φλόγες, περπατούσε αργά, καμαρωτά και ως μπήκε μέσα στο γυμναστήριο κι είδε τους ανθρώπους, χλιψίντρισε όλο θυμό και γρηγόρεψε το βήμα του...

Ο Αλέξανδρος πήρε το χαλινάρι, γύρισε το άλογο προς το μέρος του ήλιου. Έτσι ο ίσκιος του έπεφτε προς τα πίσω και δεν τον έβλεπε. Ο Αλέξανδρος δεν είχε μονάχα μεγάλη γενναϊότητα, αλλά και μεγάλη εξυπνάδα. Είχε παρατηρήσει πως το άλογο έβλεπε τον ίσκιο του και τρόμαζε. Άξαφνα, χωρίς το άλογο να το περιμένει το νεαρό βασιλόπουλο μ' ένα πήδημα πιάστηκε στη ράχη του Βουκεφάλα. Ορθώθηκε πάλι το άλογο να τον ρίξει, μα ο Αλέξανδρος του μιλούσε χαϊδευτικά κολλημένος πάνω του. Δεν τον μαστίγωνε, κρατούσε μονάχα σφιχτά το χαλινάρι. Ο Βουκεφάλας εξακολουθούσε να τρέχει μανιασμένος, βγήκε έξω από το γυμναστήριο, μπήκε στα χωράφια.

Άξαφνα ο Αλέξανδρος εμφανίστηκε όρθιος πάνω στον Βουκεφάλα. Με το ένα χέρι κρατούσε σφιχτά το χαλινάρι, με το άλλο έσκυβε και χάιδευε το λαγμό του αλόγου. Ένιωθες πως ζώο και άνθρωπος είχαν πια συμφιλιωθεί. Το άγριο ζώο αναγνώρισε την υπεροχή του Αλέξανδρου κι είχε υποταχθεί."

Ο ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ

Παιδική και εφηβική ηλικία του Αλέξανδρου

Οι φίλοι του Αλέξανδρου

" Από την άλλη άκρα του γυμναστηρίου φάνηκε να μπαίνει με γοργό βήμα μια συντροφιά νέοι. Θα ήταν όλοι 15-20 χρονών. Φορούσαν κοντά χιτώνια κι ελαφρούς πολύχρωμους μανδύες. Ο Στέφανος ζύγωσε δευιά τη συντροφιά του Αλέξανδρου. Όλοι οι φίλοι του ξανθού βασιλόπουλου ήταν εκεί. Ο Στέφανος τώρα τους διέκρινε καθαρά έναν, έναν: οι δυο γιοι του Παρμενίωνα, ο αλαζονικός Φλώτας κι ο γενναίος Νικάνωρ, ο σιωπηλός Πτολεμαίος, ο αφοσιωμένος Περδίκκας, ο πιστός Κρατερός, ο ορμητικός Κλείτος, που τον έλεγαν "Αράπη" επειδή ήταν πολύ μελαχρινός. Ο Ηφαιστίωνας, ο καλύτερος φίλος του Αλέξανδρου, ένας νέος αδύνατος, με κάτασπρο δέρμα, με μαύρα ελαφίσια μάτια."

Ηφαιστίωνας

Παιδική και εφηβική ηλικία του Αλέξανδρου

Οι δάσκαλοι του Αλέξανδρου

"Ο Αλέξανδρος όταν έγινε 5 χρονών ο πατέρας του τον παρέδωσε σ' έναν αυστηρό δάσκαλο από την Ήπειρο, τον **Λεωνίδα**. Τον γύμαζε κάθε μέρα ώρες πολλές. Τον έμαθε να παλεύει, να ρίχνει το κοντάρι, να σκαρφαλώνει στα βουνά. Όταν πεινούσε δεν τον άφηνε να φάει για ν' αντέχει στην πείνα. Όταν διψούσε δεν τον άφηνε να πει για ν' αντέχει στην δίψα. Δεν τον άφηνε να κοιμηθεί παρά λίγες ώρες. Δεν τον άφηνε να τρώει πολυτελή φαγητά και να βάνει πλούσια ρούχα."

Λεωνίδας: " *Να είσαι λιτός, να υποτάξεις το σώμα σου, όπως ένα άγριο άλογο. Μη το λυπάσαι*"

"Τέτοια ήταν η ανατροφή που του 'δωκε ο Λεωνίδας. Κι όταν πια έγινε 13 χρονών κι ήρθε ο **Αριστοτέλης** και τον παρέλαβε, βρήκε ένα σώμα ευλύγιστο, δυνατό και χάρηκε.

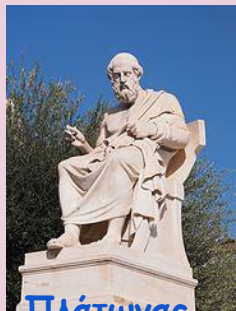
Αριστοτέλης: "Ένα τέτοιο σώμα, αν έχει μια μεγάλη ψυχή, τι μπορεί να κάνει! **Θάματα!**"

Πήγαινε μαζί του σε μακρινούς περιπάτους και του μιλούσε για τους αρχαίους σοφούς της Ελλάδας και κυρίως για τον δάσκαλο του ίδιου του Αριστοτέλη τον **Πλάτωνα!**

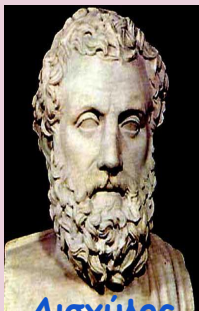
Και πόσο του άρεσε του Αλέξανδρου να μελετάει τους μεγάλους τραγικούς ποιητές, τον **Αισχύλο**, τον **Σοφοκλή**, τον **Ευριπίδη!** Μα περισσότερο του άρεσε ο ποιητής **Όμηρος** και από τους ήρωες του Ομήρου, ο **Αχιλλέας**."

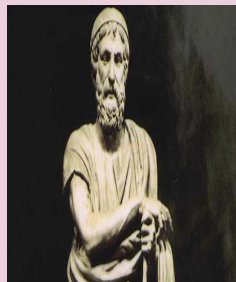
Αριστοτέλης - Αλέξανδρος

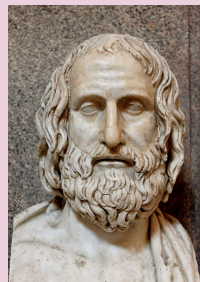
Πλάτωνας

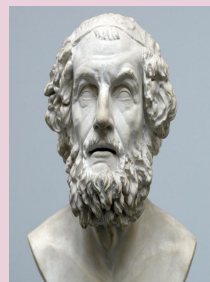
Αισχύλος

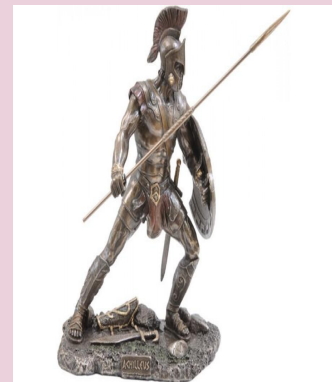
Σοφοκλής

Ευριπίδης

Όμηρος

Αχιλλέας

Μέγας Αλέξανδρος

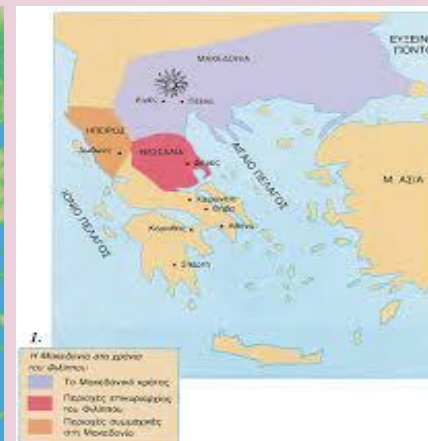
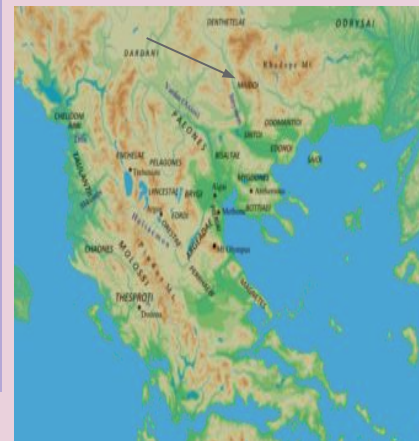
Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

Ο πόλεμος με τους βόρειους γείτονες

Οι Μακεδόνες έζησαν για πολλά χρόνια χωρίς να έχουν επαφές με τους άλλους Έλληνες. Ήταν αναγκασμένοι να πολεμούν συνέχεια με τους βόρειους γείτονές τους.

“Το ίδιο απόγευμα, ο Αλέξανδρος μάζευε τους φίλους του στο γυμναστήριο. Αν και 15 ετών μονάχα φαινόταν σαν τέλειος άντρας.

Αλέξανδρος: Αγαπητοί μου φίλοι, ο πατέρας μου φεύγει απόψε τη νύχτα για τον πόλεμο. Πάει μακριά, στη Μαύρη Θάλασσα, στις εκβολές του μεγάλου ποταμού Δούναβη, να χτυπήσει τους βαρβάρους Σκύθες (μεταξύ Ρουμανίας και οροπεδίου Παμίρ- Κ. Ασία) και Τριβαλλούς (μεταξύ Ν. Σερβίας και Δ Βουλγαρίας). Τώρα που φεύγει ο πατέρας μου, με αφήνει αντικαταστάτη του στο θρόνο. Έχω πληροφορίες πως οι βάρβαροι Μαΐδοι στα βόρεια άκρα της Μακεδονίας επαναστάτησαν, έσφαξαν τις φρουρές μας και ανακήρυξαν δικό τους βασιλιά. Ετοψαστείτε! Είναι η πρώτη φορά που βγαίνουμε μόνοι μας στον πόλεμο. Παίρνουμε μεγάλη ευθύνη. Ας μη ντροπιαστούμε”.

Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

Εμπορικές σχέσεις με τη νότια Ελλάδα

Οι Μακεδόνες από τα χρόνια των περσικών πολέμων είχαν επαφές με τους κατοίκους της νότιας Ελλάδας και δημιούργησαν εμπορικές σχέσεις

"Από τον εξώστη του παλατιού έβλεπε ο Αλέξανδρος να μπαίνουν στη μεγάλη λίμνη που απλωνόταν μπροστά από την πρωτεύουσα καράβια απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας. Κουβαλούσαν κρασί, λάδι, σιτάρι, μαλλί, φρούτα κι έπαφναν από τη Μακεδονία ξυλεία, δέρματα, πρόβατα και βόδια."

Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

Ο ισχυρός στρατός του Φίλιππου Β΄

Μεγάλη δύναμη απέκτησε η Μακεδονία όταν πήρε την εξουσία ο Φίλιππος Β΄ (359 π. Χ.). Από την πρώτη στιγμή προσπάθησε να δημιουργήσει ισχυρό στρατό.

"Ο Φίλιππος και ο Αλέξανδρος σταμάτησαν. Ο στρατός περνούσε μπροστά τους. Πρώτα το **βαρύ ιππικό**, όλοι διαλεχτοί καβαλάρηδες: Μακεδόνες, Θεσσαλοί, Έλληνες σύμμαχοι. Έπειτα το **ελαφρύ ιππικό**, οι λεγόμενοι **σαρισσοφόροι**, γιατί κρατούσαν ένα πολύ μακρύ ακόντιο, τη σάρισα. Είχε πάνω από 4 μ. μήκος. Έπειτα έρχονταν οι **πεζοί (πεζέταιροι)**, η περίφημη φάλαγγα. Κάθε φαλαγγίτης κρατούσε μια σάρισα ακόμα πιο μακριά, έως 7 μ. Στη μέση τους είχαν ένα κοντό σπαθί και στο αριστερό χέρι μια στρογγυλή ασπίδα. Φορούσαν θώρακα, περικνημίδες κι άσπρο δερματένιο κάλυμμα της κεφαλής, πλατύγυρο για να προφυλάγονται από τον ήλιο. Όλοι ήταν διαλεχτοί Μακεδόνες. Πίσω από τους πεζέταιρους ερχόταν το **ελαφρύ πεζικό**, οι **πελταστές**. Έπειτα οι **Κρητικοί τοξότες**, που ήταν οι πιο περίφημοι στην αρχαιότητα."

"Ο Φίλιππος έκανε μεγάλες καινοτομίες στο στρατό. Όταν ήταν στη Θήβα νέος, εξόριστος, γνώρισε τους μεγάλους στρατηγούς των Θηβαίων, τον Επαμεινώνδα και τον Πελοπίδα κι απ' αυτούς πήρε τα πρώτα μαθήματα και τα τελειοποίησε. Τούτα τα γιγάντια ακόντια θα 'ναι φοβερά κατά τη μάχη! Έπειτα η **"λοξή παράταξη"**! Νέος τρόπος να επιτίθεσαι στον εχθρό και να τον διασκορπίζεις. Τι μεγαλοφυής εφεύρεση του Επαμεινώνδα και πώς την τελειοποίησε ο Φίλιππος!"

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ Β΄

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΦΑΛΑΓΓΑ

Μέγας Αλέξανδρος

Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

Ο Φίλιππος Β΄ κυριαρχεί στη νότια Ελλάδα- Η μάχη στη Χαιρώνεια (338 π. Χ.)

Ως αφορμή βρήκε κάποια διαμάχη των κατοίκων που ζούσαν στις περιοχές γύρω από το μαντείο των Δελφών. Οι κάτοικοι της Άμφισσας καταπάτησαν τα ιερά χωράφια του μαντείου.

"Ήταν φθινόπωρο. 30.000 στρατός ήταν έτοιμος και 2.000 καβαλάρηδες. Ο Αλέξανδρος γύριζε από τον περίπατό του στην εξοχή μαζί με τον δάσκαλό του τον Αριστοτέλη."

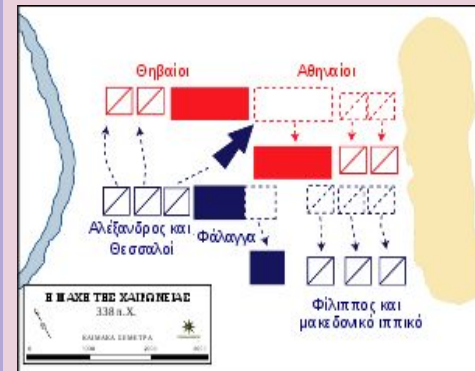
Αριστοτέλης: Αλέξανδρε φεύγει ο πατέρας σου να φέρει την ομόνοια και την ειρήνη στις ελληνικές πολιτείες που τόσα χρόνια τώρα αλληλοσπαράζονται. Ενώνεται η Ελλάδα...

"Ο Αλέξανδρος ήξερε τι μεγάλη σημασία έχει η εκστρατεία αυτή και παρακαλούσε τον πατέρα του να λάβει κι αυτός μέρος. Κι ο πατέρας του τον διόρισε αρχηγό του ιππικού.

Πέρασαν τη **Δυτική Μακεδονία**, μπήκαν στους απέραντους κάμπους της **Θεσσαλίας**, διάβηκαν τον **Πηνειό** ποταμό, έφτασαν στις ξακουστές **Θερμοπύλες**. Ο μακεδονικός στρατός τώρα είχε περάσει στη **Βοιωτία** κι έφτασε κοντά στη **Θήβα**, τη **Χαιρώνεια**.

Στην αριστερή άκρη 10.000 Αθηναίοι και 600 καβαλάρηδες. Στη μέση οι μικρές συμμαχικές πολιτείες, 9.000 πεζοί και 600 καβαλάρηδες κι ακόμα 5.000 μισθοφόροι. και στη δεξιά άκρη, προς τον Κηφισό, στέκονται οι φάλαγγες των Θηβαίων, 12.000 πεζοί κι 800 καβαλάρηδες. Μαζί τους πολεμάει και ο ξακουστός Ιερός Λόχος: 300 εκλεκτοί νέοι."

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

Η επιείκεια του Φίλιππου Β΄ στους νικημένους

Στη μάχη της Χαφώνειας νίκησε ο Φίλιππος, ενώ διακρίθηκε κι ο γιος του Αλέξανδρος πολεμώντας στην πρώτη γραμμή. Ο Φίλιππος φέρθηκε στους νικημένους με επιείκεια.

Φίλιππος: "Τους Θηβαίους μονάχα, θα τιμωρήσω! Αυτοί ήταν σύμμαχοί μου και με πρόδωσαν."

Πούλησε σκλάβους όσους Θηβαίους είχε πιάσει αιχμαλώτους, έδιωξε τους Θηβαίους άρχοντες κι έφερε τους φίλους του. Κι έβαλε φρουρά στην ακρόπολή τους την Καδμεία. Στους Αθηναίους όμως φάνηκε επιεικής.

Φίλιππος: "Μη φοβάστε, Αθηναίοι. Δεν αγγίζω την ελευτερία σας. Η Αθήνα είναι το καμάρι του κόσμου. η μητέρα της ομορφιάς και της σοφίας. Την αγαπώ και τη σέβομαι."

Μονάχα η Σπάρτη έμεινε ουδέτερη. Ούτε πολέμησε τον Φίλιππο, μα ούτε κι αναγνώρισε την αρχηγία του.

Φίλιππος: "Η Σπάρτη είναι ξεπεσμένη αρχόντισσα. Ψωροπερήφανη. Δεν έχει καμιά δύναμη, μα της απόμεινε η περηφάνια. Ας την αφήσουμε ήσυχη"

Ένα χρόνο βάσταξαν τα ταξίδια του στην Ελλάδα. Πήγαινε παντού και κήρυττε την απόφασή του.

Φίλιππος: "Ειρήνη! Ειρήνη! Όλοι είμαστε Έλληνες, ας πάψουμε πια να πολεμούμε μεταξύ μας!"

Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

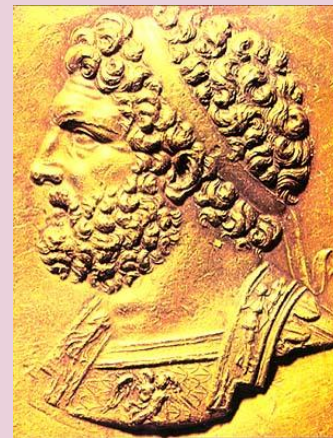
Ο Φίλιππος Β' συγκαλεί συνέδριο στην Κόρινθο

Στο συνέδριο συμμετείχαν πολλές ελληνικές πόλεις εκτός από τη Σπάρτη. Εκεί τον ανακήρυξαν αρχηγό στην εκστρατεία, που σχεδίαζε να κάνει εναντίον των Περσών. Ήθελε να τους τιμωρήσει για τις καταστροφές που είχαν προκαλέσει στην Ελλάδα.

Φίλιππος Β': Προτείνω τρία πράγματα. Ειρήνη, Ελευτερία, Συμμαχία. Όλες οι πολιτείες να κλείσουν ειρήνη μεταξύ τους. Όλες να μείνουν ελεύτερες. Όλες να συμμαχήσουν μαζί μου για τον Μεγάλο Σκοπό. Να ελευθερώσουμε τους Έλληνες που βρίσκονται ακόμα κάτω από το ζυγό των Περσών, στη Μικρά Ασία!

Όλοι οι αντιπρόσωποι της Ελλάδας σηκώθηκαν όρθιοι, άπλωσαν τα χέρια και φώναξαν:

-Ζήτω ο Φίλιππος, ο Αρχιστράτηγος των Ελλήνων!

Η Μακεδονία μια νέα ελληνική δύναμη

Η δολοφονία του Φίλιππου Β΄

Την άλλη χρονιά όμως δολοφονήθηκε και βασιλιάς της Μακεδονίας έγινε ο Αλέξανδρος (336 π. Χ.), που οι ιστορικοί για τη μεγάλη του προσφορά στον πολιτισμό τον ονόμασαν Μέγα.

"Έφτασαν κι από το μαντείο των Δελφών οι απεσταλμένοι που είχε στείλει ο Φίλιππος για να ρωτήσει τον Απόλλωνα αν θα πετύχει η εκστρατεία του εναντίον των Περσών. Όπως συνήθιζε το Μαντείο, ο χρησμός ήταν σκοτεινός και κανένας δεν καταλάβαινε ακριβώς ποιο ήταν το νόημά του."

"Στεφανώθηκε ο ταύρος. Το τέλος του πλησιάζει. Ο ιερέας που θα τον σφάζει είναι έτοιμος"

"Θλιβερά προαισθήματα πλάκωσαν την καρδιά του. Ένας σωματοφύλακας του Φίλιππου, ο Πausanίας ήθελε να εκδικηθεί τον Φίλιππο, που του φέρθηκε άδικο στις προσβολές που δέχτηκε από έναν στρατηγό του. Νέοι κατάσκοποι των Περσών, που ήθελαν να εξαφανίσουν τον βασιλιά, έμαθαν το μίσος του Πausanίας εναντίον του Φίλιππου και του έδιναν θάρρος να εκτελέσει τον σκοπό του. Την ημέρα του γάμου της κόρης του Φίλιππου, ένας νέος πετάχτηκε μπροστά του. Ήταν ο Πausanίας. Και πριν προφτάσει κανένας να τον κρατήσει, σήκωσε το σπαθί του και το βύθισε στην καρδιά του βασιλέα. Ο Φίλιππος έπεσε κάτω νεκρός."

ΒΕΡΓΙΝΑ-ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΤΑΦΟΙ

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Μέγας Αλέξανδρος

Γνωριμία του Αλέξανδρου με τον φιλόσοφο Διογένη στην Κόρινθο

Ο Μ. Αλέξανδρος ανέβηκε στο Θρόνο της Μακεδονίας πολύ νέος. Θέλοντας να συνεχίσει το έργο του πατέρα του, έκανε νέο συνέδριο στην Κόρινθο, όπου οι αντιπρόσωποι των ελληνικών πόλεων, εκτός από τη Σπάρτη τον όρισαν αρχιστράτηγο των Ελλήνων.

"Στην Κόρινθο γνώρισε ο Αλέξανδρος και τον περίφημο φιλόσοφο Διογένη. Επειδή έβριζε τους άρχοντες της Σινώπης, της πόλης όπου είχε γεννηθεί, τον καταδίκασαν σε εξορία. Ήταν πια 80 χρονών όταν έφτασε στην Κόρινθο."

Αλέξανδρος: Θέλω να δω τον Διογένη τον φιλόσοφο! Πού μένει;
-Μέσα σ' ένα πιθάρι, του αποκρίθηκαν γελώντας

Τον οδήγησαν σ' έναν κήπο, όπου ήταν ξαπλωμένος απ' έξω από το πιθάρι του ο Διογένης και liaζόταν.

Αλέξανδρος: Είμαι ο Αλέξανδρος ο βασιλιάς της Μακεδονίας

Διογένης: Κι εγώ είμαι ο φιλόσοφος ο Διογένης ο Σκύλος.

Αλέξανδρος: Ζήτησέ μου όποια χάρη θες και θα σου την κάμω.

Διογένης: Να παραμερίσεις λίγο από τον ήλιο!

Αλέξανδρος: Αν δεν ήμουν ο Αλέξανδρος, θα 'θελα να είμαι ο Διογένης!

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Οι προετοιμασίες του Αλέξανδρου για τη μεγάλη εκστρατεία (334 π. Χ.)

Την άνοιξη θ' αρχίσει η μεγάλη ασιατική εκστρατεία είπε ο Αλέξανδρος στους δύο γέρους στρατηγούς του, τον **Αντίπατρο** και τον **Παρμενίωνα**.

Αλέξανδρος: Ο πατέρας μου ήθελε μονάχα να λευτερώσει τους Έλληνες που ήταν κάτω από τον περσικό ζυγό και να κυριέψει τη Μ. Ασία. Εμένα ο σκοπός αυτός δε με φτάνει. Θέλω να μπω ως τα βάθη της Ασίας και να λευτερώσω όχι μονάχα τους Έλληνες παρά και τους ίδιους τους βαρβάρους.

Αντίπατρος: Και με τι στρατό;

Αλέξανδρος: Με όλους τους Έλληνες που θα μαζέψω.

Αντίπατρος: Πόσους τους υπολογίζεις; Πρέπει να 'χεις στο νου σου πως είσαι αναγκασμένος ν' αφήσεις και στη Μακεδονία στρατό, για να προστατεύει το θρόνο σου.

Αλέξανδρος: Τριάντα, σαράντα χιλιάδες.

Αντίπατρος: Και πόσους ανθρώπους μπορεί να στρατολογήσει ο Μεγάλος Βασιλιάς της Περσίας, ξέρεις;

Αλέξανδρος: Εκατομμύρια! Όλα αυτά που λες φρόνιμε, γενναίε στρατηγέ μου, είναι σωστά. Αν ρωτούσα μονάχα τη λογική, ποτέ δε θα επιχειρούσα έναν τέτοιο πόλεμο. Μα δε τη ρωτώ.

Αντίπατρος: Τι ρωτάς λοιπόν;

Αλέξανδρος: Την ψυχή μου...

Αντίπατρος-Παρμενίων: Είναι τρέλα, τρέλα σωστή!

Μα ο Αλέξανδρος πίστευε, πως η πίστη κάνει θάματα. Θα νικήσω, συλλογίζόταν, γιατί έχω πίστη!

Ο φιλόσοφος **Καλλισθένης** θα ακολουθούσε τον Αλέξανδρο για να γράψει την ιστορία του έτσι ώστε όταν πεθάνει οι άνθρωποι να ξέρουν τι ήταν ο Αλέξανδρος.

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Οι προετοιμασίες του Αλέξανδρου για τη μεγάλη εκστρατεία (334 π. Χ.)

α) Ο Αντίπατρος ορίζεται από τον Αλέξανδρο Αντιβασιλέας της Μακεδονίας

Αλέξανδρος: Αντίπατρε, πιστέ φίλε και συνεργάτη του πατέρα μου, σε σένα αφήνω, όσο θα λείπω, τη μεγάλη σφραγίδα του Κράτους. Θα είμαι ήσυχος, γιατί θα ξέρω πως εσύ βρίσκεσαι εδώ στη θέση μου. Σε στολίζουν οι τρεις μεγάλες αρετές: η πίστη, η φρονιμάδα και η παλικάριά. Αύριο φεύγουμε. Πριν να κινήσουμε, μοιράζω στους φίλους μου που μένουν εδώ όλη μου την περιουσία, χωράφια, σπίτια, ρούχα, κοσμήματα. Εγώ πια δεν έχω ανάγκη από τίποτα.

Περδίκας: Ω βασιλιά κι εσύ τι θα κρατήσεις για τον εαυτό σου;

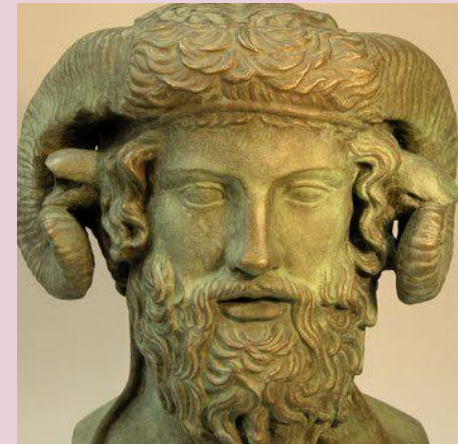
Αλέξανδρος: Την ελπίδα.

Τους πήρε το φιλότιμο και ντράπηκαν να φανούν, σε μια τόσο επίσημη στιγμή, κατώτεροι από τον αρχηγό τους. Μοίρασαν τις περιουσίες τους σε όσους φίλους έμειναν στη Μακεδονία και την Ελλάδα κι ετοιμάστηκαν να ξεκινήσουν έχοντας, ως μόνη περιουσία, την **ελπίδα**.

β) Ο Αλέξανδρος αποχαιρετά τη μητέρα του την Ολυμπιάδα

Ολυμπιάδα: Παιδί μου, πήγαινε στην ευχή μου. Ξέρω πως θα βρεις φοβερές δυσκολίες και θα περάσεις μεγάλους κινδύνους, μα θα νικήσεις. Σε προστατεύει ένας μεγάλος θεός ο Άμμωνας, που το μαντείο του βρίσκεται πέρα από την Αίγυπτο, στην έρημο. Από τη μέρα που γεννήθηκες αυτός είναι ο προστάτης σου. Πήγαινε να τον βρεις. Πρόσφερε του θυσία. Ρώτησέ τον για τη μοίρα σου και θα σου απαντήσει. Αυτός θα σου αποκαλύψει το μεγάλο μυστικό της ζωής σου.

Ο Αλέξανδρος δεν είπε λέξη. Έσκυψε μονάχα και φίλησε το χέρι της μητέρας του. Την κοίταξε καλά σαν να την αποχαιρετούσε για πάντα.

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Γιορτές αποχαιρετισμού στις 9 Μούσες πριν τη μεγάλη εκστρατεία (334 π. Χ.)

Έτσι πέρασε ο χειμώνας σ' ετοιμασίες μεγάλες. Οι πολιτείες και τα χωριά έστελναν στρατιώτες, οι πεδιάδες έστελναν άλογα, τα δάση έδιναν τα δέντρα τους να γίνουν καράβια, τα βουνά έδιναν το χρυσάφι τους και το σίδηρο. Ο Αλέξανδρος ήταν έτοιμος και είπε στους φίλους του:

Αλέξανδρος: Πριν να κινησουμε, θα δώσω μεγάλες γιορτές ν' αποχαιρετήσω τη Μακεδονία. Ποιος ξέρει αν θα την ξαναδώ. Δεν πηγαίνουμε στην Ασία να σκοτώσουμε και να κάψουμε. Πηγαίνουμε να μεταδώσουμε τον ελληνικό πολιτισμό μας. Γι' αυτό τις μεγάλες τούτες γιορτές του αποχαιρετισμού θα τις αφιερώσω στις εννιά Μούσες.

Πριν αρχίσουν οι γιορτές, οι ιερείς προσέφεραν θυσίες κι ο Αλέξανδρος σήκωσε το χέρι.

Αλέξανδρος: Εννέα Μούσες, Καλλιόπη, Κλειώ, Ευτέρπη, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ερατώ, Πολύμνια, Ουρανία και Θάλεια, ακούσετέ με! Φεύγω για τον πόλεμο, ελάτε μαζί μου! Για το χατίρι σας επιχειρώ τη μεγάλη τούτη εκστρατεία. Δε θέλω να κατακτήσω κορμιά μονάχα και πολιτείες και χώματα. Θέλω ψυχές. Και σεις μονάχα, ω Μούσες, μπορείτε να με βοηθήσετε στο δύσκολο τούτο έργο. Μη με αφήσετε μονάχο, ελάτε μαζί μου!

Η κνίσσα από τις θυσίες ανέβηκε ψηλά στον ουρανό. Οι γιορτές βάσταξαν 9 μέρες. Η πρώτη μέρα αφιερώθηκε στη Μούσα της Επικής Ποίησης, την Καλλιόπη. Η δεύτερη στη Μούσα της Ιστορίας, την Κλειώ. Η τρίτη στη Μούσα της Λυρικής Ποίησης, την Ευτέρπη. Η τέταρτη στη Μούσα της Τραγωδίας, τη Μελπομένη. Η πέμπτη στη Μούσα του Χορού, την Τερψιχόρη. Η έκτη στη Μούσα της Ερωτικής Ποίησης, την Ερατώ. Η έβδομη στη Μούσα των Ύμνων του Πολέμου, την Πολύμνια. Η όγδοη στη Μούσα της Αστρονομίας, την Ουρανία και τέλος η ένατη και τελευταία μέρα στη Μούσα της Κωμωδίας, τη Θάλεια.

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Ο Μ. Αλέξανδρος φτάνει στην Τροία και τιμάει τον Αχιλλέα

Ο Μ. Αλέξανδρος την άνοιξη του 334 π. Χ. με 35.000 στρατό και αρχηγό τον ίδιο πέρασε τον Ελλήσποντο κι έφτασε στην Τροία. Εκεί τίμησε ξεχωριστά τον Αχιλλέα.

"Τέλος έφτασαν σε δύο λόφους, ένα μεγάλο κι έναν μικρότερο. Ο Αλέξανδρος στάθηκε μπροστά από τον τάφο του Αχιλλέα, κάμποση ώρα, σιωπηλός. Ύψωσε έπειτα τα χέρια του και χαιρέτησε τον μεγάλο πρόγονο."

Αλέξανδρος: Ω Αχιλλέα, μακάριος είσαι εσύ γιατί όταν ζούσες είχες έναν πιστό φίλο, τον Πάτροκλο. Κι όταν πέθανες, έτυχες ένα μεγάλο ποιητή να σε υμνήσει. Αχ, να 'ταν κι εγώ να 'χα τη χάρη σου!

Μέγας Αλέξανδρος

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Η μάχη στον Γρανικό ποταμό (334 π. Χ.)

Απεσταλμένος: Ω βασιλιά, οι Πέρσες συγκεντρώνονται στις όχθες του ποταμού Γρανικού κι ετοιμάζονται να κινήσουν εναντίον μας. Κι ακόμα ο βασιλιάς των Περσών, ο Δαρείος σου στέλνει μια επιστολή και τρία παράξενα πράγματα: ένα μαστίγιο, ένα τόπι κι ένα κουτί χρυσά νομίσματα.

Ο Αλέξανδρος άνοιξε την επιστολή και διάβασε:

"Ο Μέγας Βασιλιάς των Περσών και της Οικουμένης Δαρείος στον μικρό Αλέξανδρο: Μαθαίνω πως ήρθες στο βασιλείο μου και κάνεις αταξίες. Γύρισε γρήγορα στην ποδιά της μητέρας σου και κάθισε φρόνιμα. Σου στέλνω ένα μαστίγιο γιατί πρέπει να φας ξύλο, κι ένα τόπι για να παίζεις, κι ένα κουτί χρήματα για να 'χεις να γυρίσεις στο χωριό σου".

Αλέξανδρος: Ω φίλοι, εμπρός! Ας μάθει ο Δαρείος πως είμαστε άντρες.

20.000 Πέρσες πεζοί ήταν νεκροί και 2.500 καβαλάρηδες. Έλληνες έπεσαν 1.240 κι 25 εκλεκτοί καβαλάρηδες από τους φίλους του βασιλιά. Ο Αλέξανδρος έστειλε διαταγή στο μεγάλο γλύπτη, τον Λύσιππο να κάμει 25 μπουτζινα αγάλματα καβαλάρηδες και να τα στήσει στους πρόποδες του Ολύμπου. Και στις οικογένειες των σκοτωμένων διέταξε να δίνουν σύνταξη. Στους στρατηγούς του έδωσε εντολή να ταφούν οι σκοτωμένοι εχθροί με όλες τις τιμές του πολέμου γιατί πολέμησαν γενναία. Πλούσια λάφυρα έπεσαν στα χέρια των Ελλήνων. Ο Αλέξανδρος διάλεξε 300 εχθρικές πανοπλίες και τις έστειλε δώρο στους Αθηναίους να τις κρεμάσουν στο ναό της Αθηνάς, στον Παρθενώνα. Και πρόσταξε να χαραξουν κάτω από τις ασπίδες τούτη την επιγραφή:

"Ο Αλέξανδρος, ο γιος του Φιλίππου κι οι Έλληνες, εκτός από τους Λακεδαιμόνιους, αφιερώνουν τα λάφυρα τούτα των βαρβάρων της Ασίας".

Η περίλαμπρη νίκη του Γρανικού έσπειρε τον τρόμο σε όλη τη Μικρά Ασία.

Μέγας Αλέξανδρος

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Η πορεία του Αλέξανδρου στα παράλια της Μ. Ασίας

Αλέξανδρος: Θα πάρουμε πρώτα όλα τα παράλια από την Ιωνία ως της Αίγυπτο για να 'χουμε στην κατοχή μας τα ακρογιάλια, να μην μπορεί να στείλει ο εχθρός με το στόλο του στρατό και μας χτυπήσει στην Ελλάδα.

“Κίνησαν, έφτασαν στις πλούσιες **Σάρδεις**. Βγήκαν έξω οι άρχοντες και παρέδωσαν πάνω σε χρυσό δίσκο τα κλειδιά της πολιτείας. Από τις Σάρδεις προχώρησε κι έφτασε στη μεγάλη ελληνική αποικία, την **Έφεσο**. Ο Αλέξανδρος κάλεσε τον αρχιτέκτονα Δεινοκράτη και του έδωσε διαταγή να ξαναχτίσει τον περίφημο ναό της Άρτεμης, που καταστράφηκε από πυρκαγιά την ημέρα που γεννήθηκε ο Αλέξανδρος.

Ο στρατός εξακολούθησε την πορεία του προς το νότο γιαλό γιαλό. Όλες οι πολιτείες άνοιγαν τις πόρτες τους στον Αλέξανδρο και τον υποδέχονταν σαν ελευθερωτή. Έφτασε στην πρωτεύουσα της Φρυγίας, το **Γόρδιο**. Είχε μάθει πως εκεί ήταν φυλαγμένη η παλιά άμαξα του πρώτου βασιλιά, του Γόρδιου. Ο ζυγός της ήταν τόσο τεχνικά δεμένος που κανένας δεν μπόρεσε να τον λύσει. Κι υπήρχε αρχαίος χρησμός που έλεγε: **“Αυτός που θα λύσει το γόρδιο δεσμό θα γίνει κύριος της Ασίας”**. Ο Αλέξανδρος προσπάθησε να λύσει τον δεσμό, μα του κάκου. Θύμωσε λοιπόν, έβγαλε το σπαθί του και τον έκοψε στη μέση.

Ο Αλέξανδρος ρώτησε να μάθει τι άνθρωπος είναι ο Δαρείος και ο στρατηγός του ο Παρμενίων του είπε ότι έμαθε πως είναι μορφωμένος άνθρωπος και μιλάει καλά τα ελληνικά. Το περσικό κράτος βρισκόταν σε μεγάλη αναρχία κι αυτός έβαλε τάξη, στην αρχή με τη βία κι έπειτα με το καλό. Έχει όμως μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και νομίζει πως είναι ανίκητος.”

Μέγας Αλέξανδρος

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Η μάχη στην Ισσό (333 π. Χ.)

“Ο Δαρείος ο Γ΄ στρατοπέδευσε σε μια στενή πεδιάδα κοντά στην πόλη Ισσό. Από τη μια μεριά έχει τη θάλασσα, από την άλλη τα βουνά. Ο στρατός του είναι αναρίθμητος. Ο Δαρείος ο Γ΄ πάνω στο άρμα του, φώναζε κι έδινε θάρρος στο στρατό του. Ο Αλέξανδρος τράβηξε γραμμή επάνω του. Οι πιο εκλεκτοί Πέρσες πολεμιστές είδαν τον κίνδυνο κι έτρεξαν να υπερασπίσουν τον βασιλιά τους. Είδε ο Δαρείος ο Γ΄ τον Αλέξανδρο να 'ρχεται και τρόμαξε. Του φάνηκε σαν να 'ταν ένας θεός που ορμούσε πάνω του. Μέσα στο σκοτάδι, το άρμα του Δαρείου σταμάτησε. Χύθηκε ο Αλέξανδρος πάνω του. Ήταν άδειο. Είχε απομείνει μέσα μονάχα το τόξο, η ασπίδα κι ο βασιλικός μανδύας. Ο Δαρείος είχε γίνει άφαντος. Είχε καβαλικέψει ένα άλογο κι είχε εξαφανιστεί μέσα στα βουνά. Ο Αλέξανδρος καθυσύχασε την οικογένεια του Δαρείου που έκλαιγε νομίζοντας ότι ο Δαρείος σκοτώθηκε. Τη μεταχειρίστηκε με βασιλικές τιμές.”

Μέγας Αλέξανδρος

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο

Ο Αλέξανδρος στην Αίγυπτο

"Ο Αλέξανδρος έφτασε στην πρωτεύουσα της Αιγύπτου, στη **Μέμφη**. Ανέβηκε στον ψηλό θρόνο των Φαραώ, οι ιερείς τον έντυσαν τη μεγάλη βασιλική στολή και τον ανακήρυξαν "Φαραώ" δηλαδή βασιλιά της Αιγύπτου. Μπήκε σ' ένα χρυσό καράβι και κατέβηκε ως τις εκβολές του Νείλου. Έφτασε στο νησάκι Φάρος, έβαλε τιμόνι αντίκρυ στη στεριά. Ένα φτωχό χωριουδάκι φάνηκε στην άκρη της αμμουδιάς."

Αλέξανδρος: Εδώ θα χτίσω μια μεγάλη πολιτεία. Τέλεια είναι η τοποθεσία της. Από το βοριά η θάλασσα, από τον νότο ο Νείλος ποταμός, θα στέλνουν εδώ τα καράβια τους. Θα γίνει μια μέρα το μεγαλύτερο λιμάνι της Ανατολής. Και θα χτίσω ναούς και παλάτια, θ' ανοίξω πλατείς δρόμους, θα ιδρύσω μεγάλες Σχολές, Βιβλιοθήκη και Γυμναστήριο και Θέατρα και θα φέρω μεγάλους σοφούς, καλλιτέχνες, επιστήμονες, ποιητές, να γίνει η πολιτεία αυτή, όχι μονάχα μεγάλο εμπορικό κέντρο, παρά και μεγάλη πνευματική εστία.

Σύντροφοι του βασιλιά: Ζήτη η Αλεξάνδρεια!

"Άμα τελείωσε καλά όλες τις ετοιμασίες κι έβαλε τα θεμέλια της αγαπημένης του Αλεξάνδρειας, ο βασιλιάς πήρε εφτά, τους πιο αγαπημένους του συντρόφους, πήρε και το γερο-Καλλισθένη για να γράψει ό,τι δει και κίνησε για την έρημο. Πήγαινε να προσκυνήσει το ξακουστό Μαντείο του Άμμωνα και να ρωτήσει το θεό για τη μοίρα του".

Μέγας Αλέξανδρος

Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας

Η μάχη στα Γαυγάμηλα (331 π. Χ.)

“Είχαν έρθει καινούριοι κατάσκοποι του Αλέξανδρου και του ανέγγειλαν πως ο βασιλιάς Δαρείος είχε πια συναθροίσει όλο το στρατό του στη Βαβυλώνα κι ετοιμάζεται να κινήσει να τον βρει. Πέρασαν τη Γάζα, την Τύρο, ανέβηκαν όλη τη Συρία, πήραν ανατολικά, έφτασαν ύστερα από μήνες τον Ευφράτη, έστησαν γέφυρες, τον πέρασαν, τράβηξαν κατά τον Τίγρη ποταμό. Εκατοντάδες έπεσαν κάτω από τη ζέστη, χιλιάδες αρρώστησαν. Ο Αλέξανδρος κάθε τόσο έστελνε τον Στέφανο στο αμάξι όπου ήταν η οικογένεια του Δαρείου και τους έστελνε ό, τι είχε, τρόφιμα, νερό, σπωρικά.”

“Μπήκε το φθινόπωρο. Δρόσισε λίγο. Ο Αλέξανδρος πέρασε τον Τίγρη ποταμό. Έφτασαν οι κατάσκοποι που είχε στείλει και του ανέγγειλαν πως ο Δαρείος είχε απλώσει τα στρατεύματά του στην πεδιάδα, κοντά στο χωριό Γαυγάμηλα. Όλη η πεδιάδα ήταν σκεπασμένη με αναρίθμητο στρατό.”

“Τέσσερις μέρες έμεινε ο Αλέξανδρος απέναντι στον εχθρό κι ετοιμαζόταν. Ήξερε πως από τη μάχη τούτη κρεμόταν όλη του η εκστρατεία. Όποιος νικούσε, θα 'παιρνε την Ασία. Τη δεύτερη μέρα αρρώστησε η γυναίκα του Δαρείου και τη νύχτα πέθανε. Ο Αλέξανδρος πρόσταξε να ταφεί με βασιλικές τιμές. Ένας Πέρσης που υπηρετούσε τη βασίλισσα έτρεξε στη σκηνή του Δαρείου, ξεγλιστρώντας από το ελληνικό στρατόπεδο και του ανέγγειλε το θάνατο της γυναίκας του.”

“Ο δούλος διηγήθηκε στον Δαρείο με τι ευγένεια φέρθηκε ο Αλέξανδρος στη βασιλική οικογένεια, που είχε πέσει στην εξουσία του και ότι διέταξε να τη θάψουν με βασιλικές τιμές. Ο Δαρείος τότε σήκωσε τα χέρια στον ουρανό και αναφώνησε:

Δαρείος: Ω θεοί της πατρίδας μου, βοηθήσετέ με να σώσω το βασίλειό μου. Μα αν είναι γραφτό μου να χάσω το θρόνο, σας ικετεύω, δώσετε την Ασία στον Αλέξανδρο! Γιατί πιο δίκαιος και πιο γενναίος νικητής δεν υπάρχει!

“Ο Δαρείος μπροστά από τον Αλέξανδρο έχανε την παλικάριά του. Του φάνηκε πάλι σαν θεός και φόβος και τρόμος τον κυρίεψε. Πήδησε από το αμάξι, ανέβηκε σ' ένα άλογο κι άρχισε να τρέχει. Ο Αλέξανδρος με τους πιστούς του τρέχουν πίσω του. Το κέντρο της μεγάλης στρατιάς κλονίζεται. Οι Έλληνες παίρνουν θάρρος, πέφτουν πάνω στους εχθρούς. Τρομαχτική ήταν η σφαγή που ακολούθησε. Οι Πέρσες έριχναν τ' άρματα κι έφευγαν. Οι Έλληνες τους κυνηγούσαν. Κι ο Αλέξανδρος με τους δικούς του δεν άφηναν τον Δαρείο ν' αναπνεύσει. Κατάφερε όμως πάλι και του ξέφυγε”.

Μέγας Αλέξανδρος

Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας

Βαβυλώνα- Σούσα- Περσέπολη-Εκβάτανα

Ο στρατός του Δαρείου, στη μάχη στα Γαυγάμηλα, που ήταν μια από τις μεγαλύτερες που έγιναν τότε (331 π. Χ.) νικήθηκε. Ο δρόμος πλέον προς τα Σούσα ήταν ελεύθερος. Όλοι οι θησαυροί της πρωτεύουσας των Περσών έπεσαν στα χέρια του.

"Έστειλε ο βασιλιάς αποσταλμένους στην ξακουστή **Βαβυλώνα** και μήνυσε:"

Αλέξανδρος: Μη φοβάστε! Έρχομαι ελευθερωτής κι όχι κατακτητής. Θα σας λυτρώσω από τον περσικό ζυγό. Θα δώσω στη Βαβυλώνα τα παλιά της προνόμια και την περασμένη της δόξα. Ανοίξτε μου τις πόρτες.

" Ο Αλέξανδρος είχε στείλει και στα **Σούσα** ανθρώπους να καθυσχύσουν το λαό".

Αλέξανδρος: Ελευθερώνω, δεν κατακτώ. Δε θα πειράξω τα Σούσα, δε θα τιμωρήσω κανένα, θα σεβαστώ τη ζωή, την τιμή και την περιουσία σας. Ας βγουν οι προύχοντες να μου παραδώσουν τα κλειδιά.

"Τέλος, έφτασε στην ιερή πόλη των περσών, τη χειμερινή πρωτεύουσα του Μεγάλου Βασιλιά, την **Περσέπολη**".

Αλέξανδρος: Από δω ξεκίνησαν οι βάρβαρες στρατιές που βεβήλωσαν τα ιερά της Ελλάδας. Πρέπει να εκδικηθώ.

"Οι φίλοι του Αλέξανδρου έφτασαν στα **Εκβάτανα**. Οι πόρτες της πολιτείας ήταν ανοιχτές. Έτρεξαν στο παλάτι. Ο Δαρείος πριν από οχτώ μέρες είχε φύγει. Μάζεψε όλους τους βασιλικούς θησαυρούς, που βρήκε στη Βαβυλώνα, στα Σούσα, στην Περσέπολη και τους συγκέντρωσε στα Εκβάτανα."

Μέγας Αλέξανδρος

Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας

Η αλλαγή συμπεριφοράς του Αλέξανδρου - Ο θάνατος του Δαρείου Το τέλος της εκστρατείας

Ο Μ. Αλέξανδρος για να διοικήσει το απέραντο κράτος με τους πολλούς λαούς, χρησιμοποίησε και Πέρσες αξιωματούχους. Αρχισε μάλιστα να αλλάζει συμπεριφορά ζητώντας από τους στρατιώτες του να τον προσκυνούν, όπως γινόταν με τους βασιλείς της Περσίας. Αυτό ήταν κάτι που τους στενοχώρησε πολύ.

“ Ο Αλέξανδρος συνέχισε να κυνηγάει τον Δαρείο. Μπήκε μέσα στην Περσία και μια νύχτα έμαθε πως ο σατράπης Βήσσος, που ήταν μαζί με τον Δαρείο, είχε αναγκάσει το Μεγάλο Βασιλιά να παραιτηθεί. Ήθελε αυτός ν' αναγορευτεί βασιλιάς των Περσών. Πέρασαν μέρες και νύχτες και ένα μεσημέρι διέκριναν τη συνοδεία του Δαρείου. Είδαν το αμάξι του και γύρα χιλιάδες καβαλάρηδες και πεζούς. Οι Πέρσες είδαν τους Έλληνες καβαλάρηδες και τρόμαξαν. Ο Βήσσος τότε έσυρε το σπαθί του και το βύθισε στην καρδιά του Δαρείου. Δεν μπορούσε να τον τραβεί μαζί του. Ανέβηκε γρήγορα στο άλογό του κι άρχισε να φεύγει. Πίσω, όλη η συνοδεία του τον ακολούθησε πανικόβλητη.”

Ο πόλεμος όμως δεν είχε τελειώσει. Οι συνεχείς επιτυχίες τον οδηγούσαν σε νέες προσπάθειες. Επιθυμία του ήταν πια να φτάσει στην άκρη του κόσμου. Συνέχισε έτσι απότομος ως τον Ύφαση, παραπόταμο του Ινδού ποταμού. Εκεί όμως τον περίμενε μια απογοήτευση. Οι στρατιώτες του, κουρασμένοι από τις ατέλειωτες πορείες και τους πολλούς κινδύνους, αρνήθηκαν να συνεχίσουν. Ο Μ. Αλέξανδρος θεώρησε δίκαια τα παράπονά τους και πήρε την απόφαση να γυρίσει πίσω.

Ο δρόμος της επιστροφής ήταν δύσκολος. Οι στρατιώτες ήταν αναγκασμένοι να περπατούν κάτω από τον καυτό ήλιο, μέσα σε περιοχές με άμμο, πολλές φορές χωρίς νερό. Αρκετοί έχασαν εκεί τη ζωή τους. Τελικά, έπειτα από απερίγραπτες δυσκολίες, γύρισαν στα Σούσα. Η μεγάλη εκστρατεία είχε πάρει τέλος (324 π. Χ.)

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ (334 π. Χ - 324 π. Χ.)

Μέγας Αλέξανδρος

Ο Θάνατος του Μ. Αλέξανδρου

Από τα Σούσα ο Μ. Αλέξανδρος πήγε στη Βαβυλώνα, όπου αρρώστησε βαριά και πέθανε (323 π. Χ.). Η εκστρατεία του όμως είχε φέρει πολλές αλλαγές. Οι άνθρωποι γνώρισαν περισσότερα για μακρινές χώρες, τον πολιτισμό τους, τα ζώα, τα φυτά. Αρκετοί Έλληνες εγκαταστάθηκαν στις νέες πόλεις, όπου διαδόθηκε ο ελληνικός πολιτισμός και μιλήθηκε η ελληνική γλώσσα. Δεκαέξι από τις νέες πόλεις ονομάστηκαν Αλεξάνδρειες.

" Στις 8 Ιουνίου ο Αλέξανδρος είχε πυρετό. Δεν μπορούσε να σταθεί όρθιος. Όμως έβαλε όλη του τη δύναμη και μπόρεσε να παρουσιαστεί στο στρατό του. Στις 9 Ιουνίου ο πυρετός ανέβηκε. Στις 10 Ιουνίου ο πυρετός είχε λίγο πέσει, ο άρρωστος ανασηκώθηκε στο κρεβάτι του, φώναζε τους φίλους του και μίλησε πάλι μαζί τους για τα μεγάλα του σχέδια. "

Αλέξανδρος: Δεν μπορώ να πεθάνω, δεν μπορώ, γιατί δεν τέλειωσα ακόμα το χρέος μου . Είμαι 32 χρονών. Δεν πεθαίνω. Είναι ακόμα νωρίς!

"Τη νύχτα ο πυρετός πάλι ανέβηκε, μα ο Αλέξανδρος δεν εννοούσε ν' αναπαυθεί. Ξημέρωσε. Ο Αλέξανδρος ανάπνεε με δυσφορία. Σε μια στιγμή που μπόρεσε να μιλήσει ζήτησε να έρθουν οι στρατηγοί του. Οι στρατηγοί μπήκαν, στάθηκαν γύρα από το κρεβάτι. Ο Αλέξανδρος άνοιξε τα μάτια, τους κοίταξε, μα δεν τους αναγνώρισε... Ο στρατός μαζεύτηκε και ήθελε να τον δει. Ο Αλέξανδρος ήταν χλωμός. Τα μαλλιά του ήταν κολλημένα στο ιδρωμένο του μέτωπο. Τα μάτια του φαινονταν μεγάλα, απέραντα και γύρα τους ένα στεφάνι μαύρο. Τα χείλια του ήταν στεγνά κι άσπρα σαν το πανί. Έκανε να μιλήσει, δεν μπόρεσε. Κουνούσε μονάχα το κεφάλι και χαιρετούσε. Άπλωσε στην άκρη του κρεβατιού το χέρι του κι οι στρατιώτες έσκυβαν αμίλητοι και το φιλούσαν. Κι ως έφευγε ο καθένας ξεσπούσε σε κλάμα. Ήταν 13 Ιουνίου. Κατά το βράδυ ο Αλέξανδρος έκλεισε τα μάτια και δεν τ' άνοιξε πια ποτέ!"

